

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1240/2019
20.06.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Јелене Боровац, Звездане Лутовац, Бранка Станића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ... кога заступа пуномоћник Верослав Гарић, адвокат из ... против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, Одред жандармерије у Краљеву, коју заступа Државно правобранилаштво Републике Србије, ради уплате доприноса, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1585/17 од 07.06.2017. године, у седници већа одржаној 20.06.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1585/17 од 07.06.2017. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ недозвољена ревизија тужене, изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1585/17 од 07.06.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву П1 бр. 791/16 од 24.01.2017. године, ставом првим изреке обавезана је тужена да на име тужиоца уплати доприносе за пензијско и инвалидско осигурање Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање за период од 25.04.2009. до 31.12.2011. године на месечне основице и то додатка на плату по основу ноћног рада, додатка на плату по основу рада у нерадне дане верских и државних празника и додатка на плату по основу прековременог рада, као и да по извршеној уплати тужиоцу достави доказ. Ставом два изреке обавезана је тужена да тужиоцу плати трошкове парничног поступка у износу од 29.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности па до исплате.

Апелациони суд у Крагујевцу је пресудом Гж1 1585/17 од 07.06.2017. године у ставу првом изреке одбио као неосновану жалбу тужене и потврдио пресуду Основног суда у Краљеву П1 бр. 791/16 од 24.01.2017. године у ставу првом изреке. Ставом другим укинута је решење о трошковима поступка садржано у ставу два изреке првостепене пресуде и предмет у укинutom делу враћен истом суду на поновни поступак.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила посебну ревизију (члан 404. ЗПП) због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, јер је неуједначена судска пракса.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...55/14), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП јер је одлука у складу са ставом израженим у одлукама Уставног суда Уж 1430/14 и Уж 1431/14.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према новелираном члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору ради уплате доприноса поднета је суду дана 11.10.2016. године. Вредност предмета спора је неопредељена.

Имајући у виду да се ради имовинско правном спору који се односи на потраживање у новцу, у коме вредност предмета спора није опредељена, нити се она може утврдити из одређене односно наплаћене судске таксе, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Предраг Трифуновић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић